

VONGCHAVALITKUL UNIVERSITY | 2020
NATIONAL CONFERENCE

รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ประจำปี พ.ศ. 2563
เพื่อเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก
และฉลองครบรอบ 36 ปี มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

เรื่อง

บทบาทอุดมศึกษาไทย :

การพัฒนาผู้เรียนและทรัพยากรมนุษย์ในยุค Disruptive Technology

ระหว่างวันที่ 20-21 มีนาคม พ.ศ. 2563

ณ หอประชุมวงษ์ชวลิตกุล อาคารแสงส่องปัญญา

รายการ	หน้า
กลุ่มศึกษาศาสตร์	
แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหารสังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศกองบัญชาการกองทัพไทย : อารยา ขุนแจ้ง	1629
การพัฒนาทักษะการสร้างชิ้นงานโดยใช้คอมพิวเตอร์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : ทไพล จตุพรผ่องชัย	1640
การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E : กมลพร มิ่งสกุล	1650
การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT : ธัญดา คุ่มกลาง	1658
การศึกษามลการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ หารระคนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL : พรรณทิพา เลิศไสง	1668
การศึกษาก้าวหน้าเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 : สุจิตรา กลิ่นหอม	1675
การศึกษาก้าวหน้าผู้พัฒนาต่อสถานศึกษาของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 : สิริพิริย์ ถ่ายวงวน	1685
การจัดการศึกษาปฐมวัยสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร : ดวงใจ เจริญชัย	1694
การจัดการเรียนรู้รูปแบบสมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อศึกษาความจำระยะยาว และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง แร่โน้มถ่วงของโลก : เกสร คงมัน	1702
การพัฒนาความสามารถในการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 : กนกวรรณ แต้สวัสดิ์	1712
บทบาทเชิงรุกของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร : อรรณพ น้ำเขียว	1721
ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 : สุจิตรา หนูงาม	1729
การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E : จตุพร ภิมย์ไกรภักดิ์	1739
การผลิตบัณฑิตปฐมวัยด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาท่ามกลางกระแส Digital Disruption : จินตนา วีระปริยากร	1748
การศึกษาก้าวหน้าผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 : นิรดา ขวัญนนท์เดิม	1757
ทักษะที่จำเป็นของครูในยุคที่พลิกผัน : ประณต นาคะเวช	1765
การพัฒนาเครื่องมือประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร : ชัยพฤกษ์ พรหมเรือง	1767

แนวทางการพัฒนาระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษของครูสอนวิชาทั่วไป
โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย
GUIDELINE TO DEVELOP ENGLISH PROFICIENCY FOR TEACHERS TEACHING GENERAL
SUBJECTS OF ARMED FORCES ACADEMIES PREPARATORY SCHOOL,
NATIONAL DEFENCE STUDIES INSTITUTE, ROYAL THAI ARMED FORCES HEADQUARTERS

นาวาโทหญิงอารยา ขุนแจ้ง* ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์** ดร.สุชาดา นันทะไชย***
 นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
 อาจารย์ประจำหลักสูตรการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**
 ผู้ทรงคุณวุฒิประจำหลักสูตรการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์***

Corresponding author Email address: araya.koon@ku.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษในปัจจุบันของครูโรงเรียนเตรียมทหารที่สอนวิชาทั่วไปที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษ 2) วิเคราะห์หาแนวทางพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหารที่สอนวิชาทั่วไปที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการออกแบบนโยบายพัฒนาสมรรถนะการทำงาน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ครูผู้สอนวิชาทั่วไปที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาคณิตศาสตร์ วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาแนะแนว วิชาทหาร-ตำรวจ และวิชาพลศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 110 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ประกอบด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหารที่สอนวิชาทั่วไปในภาพรวม มีระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ประเมินด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับสมรรถนะด้านกลวิธีการใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมา คือ สมรรถนะด้านภาษาศาสตร์ ส่วนสมรรถนะด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำที่สุด 2) แนวทางของหน่วยงานที่สนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหารที่สอนวิชาทั่วไปที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษ มีดังนี้ ฝ่ายบริหารงานบุคคลของโรงเรียนควรยึดหลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาองค์กร เน้นการสร้างแรงจูงใจ เมื่อประเมินความต้องการในการพัฒนาแล้วจึงประสานงานกับครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนออกแบบการฝึกอบรมหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับครูในโรงเรียน โดยกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูให้สอดคล้องกับสมรรถนะการทำงาน ได้แก่ เพิ่มความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ใช้ในชั้นเรียน การค้นคว้างานวิชาการ การใช้ศัพท์เฉพาะทางทหารในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื้อหาที่ควรนำมาใช้พัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคมและด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด ได้แก่ ความรู้ภาษาอังกฤษทางทหาร วัฒนธรรมในภาษาอังกฤษทางทหาร ความรู้และการใช้คำเชื่อมที่สอดคล้องกัน ทักษะการสื่อสารในเนื้อหาสาระทางทหาร สอดคล้องกับประสบการณ์จริง โดยมีคุณลักษณะไม่ปิดกั้นตนเองและกระตือรือร้นที่จะพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ : สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, การพัฒนาสมรรถนะ, ครูทหาร

Abstract

The purposes of this research were to 1) study of English proficiency of teachers teaching general subjects of Armed Forces Academies Preparatory School; and 2) propose guidelines to develop English proficiency resulting in work competency training policy for teachers teaching general subjects of Armed Forces Academies Preparatory School. The population of this research was 110 teachers of the school. A data collection instrument in this research was a questionnaire constructed by the researcher. Three experts were also requested for interviews. Percentage, means, standard deviation were the statistics used to analyze the data.

The findings of the research were as follows: 1) In overall, the English proficiency of the teachers was at the moderate level. Among those aspects, the strategy competence was ranked the highest, followed by the linguistics, while that of sociolinguistics was at the bottom. 2) The proposed guidelines to develop English proficiency resulting in work competency training policy of teachers should be as follows. Firstly, the human resource development should be applied to design trainings or activities emphasizing on encouraging and assessing teachers' need to develop their English. Secondly, the purposes of developing these competences should be to extend English proficiency which teachers need to conduct their classroom effectively, do academic research used in military context. Thirdly, the proper knowledge and content for developing the sociolinguistics competence and the discourse competence is English in military use, culture and military tradition in idioms and proverbs, conjunction which should be practiced diligently through teachers' experiences. In terms of attributes, open-minded trait can help teachers create their own knowledge by using critical think which later motivates them to level up their effective communicative competence in English by themselves.

Keywords : English proficiency, Competency development, Military teachers

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นสื่อกลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรที่มีวัฒนธรรมความเป็นอยู่ ความคิด และภาษาที่แตกต่างกัน เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายบรรลุความต้องการซึ่งกันและกัน การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพจำเป็นที่ผู้สื่อสารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจสมรรถนะการสื่อสารของภาษาที่เพียงพอ จึงจะทำให้การสื่อสารนั้นประสบผลสำเร็จ Canale และ Swain (1983) ได้เสนอสมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative Competence) ที่ต้องมีความเข้าใจในองค์ประกอบต่างๆ ของภาษา ซึ่งประกอบด้วย 1) สมรรถนะทางภาษาศาสตร์ (Linguistics competence) คือ ทราบว่าข้อความนั้นเป็นไปได้ตามกฎไวยากรณ์และความหมาย สามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ 2) สมรรถนะทางกลวิธีการใช้ (Strategy competence) คือทราบถึงกลยุทธ์ต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มสนทนาหรือผู้รับสารมีความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะสื่อ 3) สมรรถนะภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistics competence) หมายถึงมีความรู้ความเข้าใจถึงมิติทางสังคม ระเบียบปฏิบัติทางสังคมของผู้ใช้ภาษาร่วมกัน ความเชื่ออุดมคติ ภาษาเฉพาะถิ่น ให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมสังคมวัฒนธรรม และ 4) สมรรถนะการเชื่อมโยงความคิดกับโครงสร้างภาษา (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถที่จะเชื่อมโยงข้อความต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องตรงตามรูปแบบการใช้

ภาษา ซึ่งสมรรถนะทั้ง 4 ด้านนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษจะต้องได้ที่จะได้รับการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อการนำไปใช้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่จำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุน ไม่ใช่แค่เพียงครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้นที่เป็นผู้ให้ความรู้ แต่ยังรวมถึงครูที่สอนวิชาทั่วไป เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ พลศึกษา และวิชาอื่นๆ ที่จะต้องช่วยกันสร้างสิ่งแวดล้อมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษ และเพื่อเป็นการสนับสนุนการสร้างสิ่งแวดล้อมภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ครูสภาจึงได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูวิชาครูวิชาทั่วไปที่จะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ตามมาตรฐาน ซึ่งมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (2562) ได้กล่าวถึงมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูวิชาพื้นฐานทั่วไปนอกเหนือจากครูวิชาภาษาอังกฤษ จะต้องมีความรู้และสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงานในด้านการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ เช่น การทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา ที่ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21

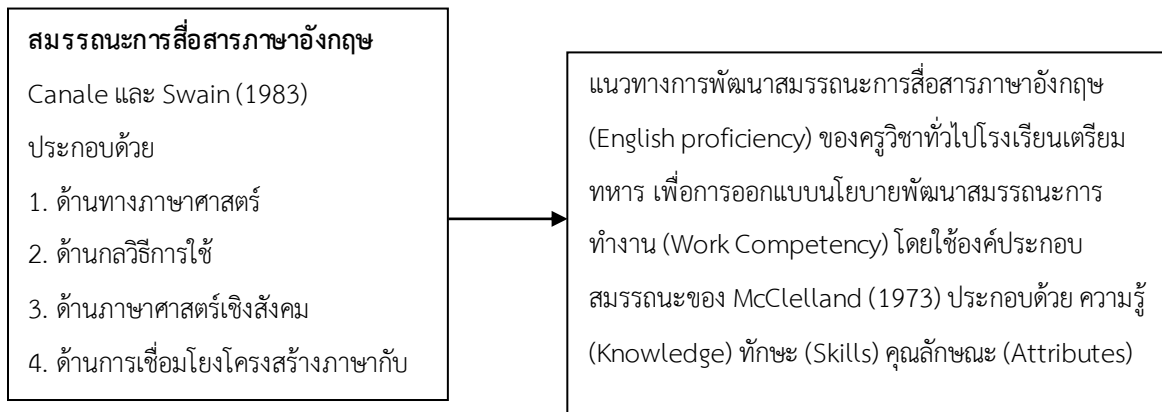
โรงเรียนเตรียมทหาร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย เป็นสถาบันการศึกษาของกระทรวงกลาโหมที่จัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังพลที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเฉพาะทางให้แก่โรงเรียนเหล่าทัพทั้ง 4 เหล่า โดยหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร พ.ศ.2554 (ฉบับปรับปรุง 2560) (2560) จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 5-6) แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ หลักสูตร 2 ปี ในรายวิชาพื้นฐานทางทหาร รายวิชาสามัญที่เปิดสอนอิงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้นักเรียนเตรียมทหารได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่เพียงแต่ในการเรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ครูที่สอนในรายวิชาทั่วไปยังมีการกิจที่จะต้องสร้างบริบทในการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่แก่นักเรียนเตรียมทหาร เช่น กิจกรรม “20-minute English Break” เป็นการสื่อสารภาษาอังกฤษช่วงพัก 20 นาที โดยทุกกิจกรรมที่เกิดในช่วงพักนั้น ทั้งครูและนักเรียนจะต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้กำหนดให้ครูผู้สอนทุกวิชานำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษ กิจกรรมโฮมรูมเป็นภาษาอังกฤษ การออกข้อสอบในรายวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์บางส่วนเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ครูจำเป็นที่จะต้องมีการค้นคว้าเพิ่มเติมเป็นภาษาอังกฤษ มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นการนำไปใช้ในระดับสากล ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการสร้างสิ่งแวดล้อมและกระตุ้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่แก่นักเรียนเตรียมทหาร นอกจากนี้ครูโรงเรียนเตรียมทหารในทุกรายวิชายังต้องปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายตามนโยบายของกองบัญชาการกองทัพไทย ได้แก่ การเดินทางร่วมไปนักเรียนเตรียมทหารในโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ การดูแลนักเรียนเข้าแข่งขันวิชาการและกีฬาในระดับสากล การพัฒนางานวิจัยทางการเรียนการสอน การเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการฝึกผสมทางทหาร (Multi-national Combined Exercise) จากภารกิจเหล่านี้จะเห็นได้ว่าครูโรงเรียนเตรียมทหารมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในมาตรฐานประจำตำแหน่งของข้าราชการครูวิชาทั่วไปยกเว้นครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนเตรียมทหาร จะต้องมีเกณฑ์ระดับภาษาอังกฤษมาตรฐานของกำลังพลกองทัพไทย หรือ RSES (RTARF Scale of English Skills) อยู่ในระดับ RSES 2 ตามคุณสมบัติประจำตำแหน่ง มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ (Working Knowledge) สามารถโต้ตอบแลกเปลี่ยนเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เรื่องที่คุ้นเคย หรือข้อมูลส่วนตัว ซึ่งเกณฑ์นี้เทียบเคียงผลมาตรฐานภาษาอังกฤษของ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ในระดับ A2 ที่กำหนดสมรรถนะผู้ใช้ภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารเรื่องราวในชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์ที่คุ้นเคยได้ (สถาบันภาษากองทัพไทย, 2561) จากประสบการณ์ของผู้ศึกษาในฐานะผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดทดสอบเกณฑ์ RSES 2 พบว่า ผลการทดสอบ RSES ของครูโรงเรียนเตรียมทหารกว่าร้อยละ 80 (สำนักงานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทหาร กองบัญชาการโรงเรียนเตรียมทหาร, 2562) ยังมีปัญหาในการ

ใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การใช้ประโยคภาษาอังกฤษในการออกคำสั่งหรืออธิบายในชั้นเรียน ซึ่งครูที่สอนในวิชาทั่วไปมีความรู้ในคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในเนื้อหาวิชา แต่ไม่สามารถเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การออกเสียงที่อาจทำให้เกิดความหมายที่ผิดเพี้ยน ได้แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในสมรรถนะการสื่อสารด้านภาษาศาสตร์ ไม่สามารถเรียบเรียงประโยคใหม่ (Paraphrasing) เพื่อใช้ในการเขียนงานวิชาการเป็นภาษาอังกฤษแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในสมรรถนะการสื่อสารด้านกลวิธีการใช้ การไม่เข้าใจคำศัพท์เฉพาะ ธรรมเนียม และหลักนิยมทางทหาร (Military Doctrine) เมื่อเข้าร่วมการฝึกทางทหารแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในสมรรถนะการสื่อสารด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม รวมถึงไม่สามารถอ่านงานวิจัยเป็นที่เป็นภาษาอังกฤษและเรียบเรียงออกมาให้มีใจความที่สมบูรณ์ มีผลมาจากข้อจำกัดในสมรรถนะการสื่อสารด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด ซึ่งข้อจำกัดในสมรรถนะเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ยับยั้งการสร้างสิ่งแวดล้อมในการใช้ภาษาอังกฤษพัฒนานักเรียนเตรียมทหาร เพื่อให้บรรลุภารกิจในการผลิตนักเรียนเตรียมทหารที่มีศักยภาพตอบสนองความต้องการของกระทรวงกลาโหม และอาจปิดกั้นการดำเนินการกิจต่าง ๆ ของโรงเรียนเตรียมทหารที่จะช่วยพัฒนาโรงเรียนสู่ความก้าวหน้าและเป็นสากล

ดังนั้นโรงเรียนเตรียมทหารจึงจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูวิชาทั่วไป และถือว่าสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูที่สอนวิชาทั่วไปเป็นหนึ่งในสมรรถนะการทำงานที่ครูโรงเรียนเตรียมทหารจำเป็นต้องมี ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่วนหนึ่งในการบริหารงานบุคคลภายในโรงเรียน ตามแนวทางการบริหารการศึกษา โดยพัฒนาความสามารถหรือที่เรียกว่า “สมรรถนะ (Competency)” มาเป็นตัวกำหนดขีดความสามารถของหน่วยงาน กล่าวได้ว่า (กมลชนก ภาควงศ์, 2556) หากนำแนวคิดเรื่องของสมรรถนะ มาใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ จะทำให้องค์กรได้เปรียบในเชิงแข่งขัน แนวคิดการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นสมรรถนะของ David C. McClelland (1973) ได้แบ่งองค์ประกอบของสมรรถนะออกเป็น 3 ส่วน คือ ทักษะ (Skills) ความรู้ (Knowledge) และคุณลักษณะของบุคคล (Attributes) หากบุคลากรของโรงเรียนมีสมรรถนะที่เสริมประสิทธิภาพให้แก่การทำงานของโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จะทำให้ครูมีความรู้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพมากขึ้น รวมถึงความรู้ความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นสื่อกลางใช้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของสถาบันทางทหารให้มีมาตรฐาน สามารถนำผลงานทางการศึกษาและวิจัยมาพัฒนาการบริหารจัดการกองทัพสู่สากลได้อย่างเป็นรูปธรรม และแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มสมรรถนะในการทำงานนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายเฉพาะของผู้บัญชาการทหารสูงสุด ประจำปีงบประมาณ 2562 (กรมยุทธการทหาร, 2562) ที่มุ่งเน้นให้กำลังพลของกองบัญชาการกองทัพไทย เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อสนับสนุนภารกิจของกองบัญชาการกองทัพไทยในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี

จากสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาสมรรถนะการทำงานของครูวิชาทั่วไป โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทยข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูวิชาทั่วไปโรงเรียนเตรียมทหาร เพื่อให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลนำไปเป็นข้อมูลพัฒนาครูวิชาทั่วไปของโรงเรียนเตรียมทหาร ด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตรงตามสมรรถนะการทำงานที่บุคลากรในหน่วยต้องการอย่างเหมาะสม และส่งผลในการจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนเตรียมทหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันต่อเทคโนโลยี และสถานการณ์โลกต่อไป

กรอบแนวคิดในการศึกษา

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษามีดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษในปัจจุบันของครูสอนวิชาทั่วไป โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย

2.2 เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูสอนวิชาทั่วไป โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย เพื่อการออกแบบนโยบายพัฒนาสมรรถนะการทำงาน

3. วิธีดำเนินการศึกษา

3.1 ประชากร

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในศึกษาระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษในปัจจุบันของครูสอนวิชาทั่วไป โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย ครั้งนี้คือ ครูโรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย ที่สอนในวิชาทั่วไปที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งสิ้น 110 คน (สำนักงานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทหาร กองบัญชาการโรงเรียนเตรียมทหาร, 2562)

3.1.2 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูสอนวิชาทั่วไป โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย ผู้ให้ข้อมูลคือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ 1) การศึกษาไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโท และ 2) มีผลงานหรือประสบการณ์ในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ และสาขาการพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานการศึกษา และสาขาบริหารการศึกษา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 แบบสอบถาม แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษในปัจจุบันของครูสอนวิชาทั่วไป โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย

3.2.2 แบบสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูสอนวิชาทั่วไป โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

นำเสนอแบบสอบถามให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ตามรูปแบบงานวิจัยทางการบริหารการศึกษา มีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 ผู้ศึกษาปรับปรุงข้อคำถามในแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ ได้เครื่องมือในการศึกษาเป็นแบบสอบถามประเมินระดับสมรรถนะด้วยตนเองของครูทั้งสิ้น 55 ข้อ และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูที่สอนวิชาทั่วไปที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร จำนวน 30 คน ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรมากที่สุด คือ เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการสอนวิชาทั่วไป และอยู่ในสังกัดเดียวกันกับโรงเรียนเตรียมทหาร คือ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค ทั้งฉบับเท่ากับ 0.965

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูที่สอนวิชาทั่วไป โรงเรียนเตรียมทหาร สังกัดสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย มีจำนวนทั้งหมด 110 คน ด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 97 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.18 จากแบบสอบถามทั้งหมด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลการตอบแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ เกี่ยวกับเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งในปัจจุบัน และระยะเวลาการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ การวิเคราะห์สภาพสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหาร ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เพื่อศึกษาสภาพของสมรรถนะว่าอยู่ในระดับใด แล้วนำผลการวิเคราะห์มาแปลความหมายรายข้อรายด้าน และความหมายในภาพรวม การแปลผลค่าเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ของช่วงคะแนน และแบบสัมภาษณ์ได้ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis)

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหาร พบว่า ในภาพรวมมีสมรรถนะ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านกลวิธีการใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.64$, $\sigma = 0.95$) รองลงมา คือ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านภาษาศาสตร์ ($\mu = 3.10$, $\sigma = 0.85$) และ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด ($\mu = 3.00$, $\sigma = 1.09$) ตามลำดับ ส่วนสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 2.83$, $\sigma = 0.86$)

4.2 หลักการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหาร พบว่า 1) หลักการดำเนินงานควรยึดหลักการเดียวกันกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เน้นการสร้างแรงจูงใจ เช่น สิทธิหรือโอกาส ต่อมาจึงจัดทำกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) ประเมินความต้องการในการพัฒนา (Need assessment) และระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู แล้วจึงออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมตรงกับความต้องการ จากนั้นทำการวัดประเมินผล เพื่อพัฒนาบุคลากรและปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

4.3 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนา

การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้ครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ใช้ในชั้นเรียน เช่น การใช้คำสั่งในการอธิบายกิจกรรม หรือเกมที่ใช้ในการเรียนการสอน 2) เพื่อสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้างานทางวิชาการ 3) เพื่อให้ครูสามารถใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับศัพท์เฉพาะทางทหาร พร้อมนำไปใช้ได้จริงเมื่อได้รับการกิจ และ 4) เพื่อให้ครูได้มีทักษะในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

4.4 แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูในแต่ละด้านที่ควรได้รับการพัฒนา คือ ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม และด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด พบว่าครูควรมีความรู้ที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพครูทหาร ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษทางทหาร (Military terms) วัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในภาษาอังกฤษ การใช้คำเชื่อมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการขยายความ มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษบริบททางทหาร การใช้ศัพท์สำนวนที่มีวัฒนธรรมตะวันตกหรือวัฒนธรรมที่เจ้าของภาษาเข้ามาเกี่ยวข้อง อยู่ในรูปแบบการสื่อสารประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ได้อย่างคล่องแคล่ว มีคุณลักษณะที่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ประหม่า กระตือรือร้นในการเรียนรู้และใช้งาน มองเห็นความสำเร็จของตนเองและหน่วยงานเมื่อใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.5 สารเนื้อหาและกิจกรรม

สารเนื้อหาและกิจกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูทั้ง 2 ด้าน ควรกำหนดให้สอดคล้องกับบริบทที่ครูใช้งานอยู่จริง เช่น การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อออกคำสั่งในชั้นเรียน คำศัพท์ทางทหารในการปฏิบัติการกิจ ซึ่งบริบทเหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจและพัฒนาได้ดีขึ้น ควรเป็นกิจกรรมที่ระดมความคิดมาจากประสบการณ์ของครูหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการสื่อสาร แล้วจึงนำมาเชื่อมโยงกับการใช้งานที่ถูกต้องกับบริบททางวัฒนธรรม

5. อภิปรายผล

5.1 จากผลการวิจัยพบว่าระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหาร โดยภาพรวมมีระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.94$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประครอง ยุคะลัง (2558) กล่าวว่า ปัญหาของครูส่วนใหญ่ในการใช้สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มักจะมีปัญหาทั้งทางด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านคุณลักษณะ พื้นฐานภาษาศาสตร์ รวมถึงองค์ประกอบของโครงสร้างภาษาที่ไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาในรายด้าน สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านกลวิธีการใช้ มีสภาพสมรรถนะในระดับมาก ($\mu = 3.64$, $\sigma = 0.95$) อยู่ในอันดับสูงที่สุดจากรายด้านทั้งหมด 4 ด้าน แสดงให้เห็นว่า ครูในฐานะของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษ มีสมรรถนะในการที่จะหาเทคนิคหรือวิธีการและความพยายามที่จะใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการบกพร่องทางภาษาของตนเองหรือคู่สนทนาในการสื่อสาร เช่น การใช้คำทับศัพท์ ซึ่งได้สอดคล้องกับ Dornyei (1995) ที่ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาแม่ปนกับภาษาอังกฤษ ทำให้กลายเป็นคำที่มีความหมายเป็นสากล มักจะเป็นคำที่สื่อความหมายและแสดงออกลักษณะทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นเป็นที่รู้จัก สำหรับสมรรถนะที่อยู่ในอันดับสุดท้าย คือ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม มีสมรรถนะในระดับปานกลาง ($\mu = 2.83$, $\sigma = 0.86$) แสดงให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษที่ใช้ในสังคมเฉพาะกลุ่ม เช่น คำศัพท์ทางทหารและสำนวน ยังไม่มีการใช้อย่างแพร่หลาย ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคลจำเป็นต้องหาโอกาสหรือกิจกรรมที่ครูจะได้รับการฝึกฝนจนเป็นกิจวัตร และต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษทางทหารที่จัดโดยสถาบันภาษาแห่งกองทัพไทย หรือ โครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและภาษาของนักเรียนนายร้อยสหรัฐอเมริกา จัดโดยกองวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเตรียมทหาร ที่เปิดโอกาสให้ครูวิชาทั่วไปและนักเรียนเตรียมทหารได้ทำกิจกรรมทางทหารร่วมกับนักเรียนนายร้อย

สหรัฐอเมริกา สอดคล้องกับ อารตี อภิวงค์งาม (2557) ที่กล่าวถึงโลกทัศน์ทางภาษาที่แตกต่างกัน เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาภาษาผ่านวัฒนธรรมนั้นๆ ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องศึกษาวัฒนธรรมของภาษาเลือกใช้ภาษาอยู่ในระบบสังคมที่เข้าใจตรงกัน เลือกใช้ให้เหมาะสมกับ เวลา สถานที่ และทำเนียบของภาษา ส่วนสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด มีสภาพสมรรถนะในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 1.09$) มีปัจจัยมาจากโอกาสในการใช้คำศัพท์ตามโครงสร้างภาษาที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากคำในภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิดมักนำมาใช้กับทักษะการเขียนและการอ่านมากกว่าทักษะการฟังและการพูด ครูส่วนใหญ่ยังใช้ประโยคที่ง่ายและสั้นในการสื่อสาร ดังนั้นแนวทางที่เหมาะสมกับการพัฒนาในด้านนี้คือการรับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษที่มีการใช้ภาษาทางวิชาการ เช่น Academic writing และ Academic reading และทำการฝึกฝนจนเกิดความคุ้นเคย เพื่อความเข้าใจในการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการที่เป็นสากลนำมาใช้ในการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่ถือได้ว่าเป็นงานหลักของครู สอดคล้องกับ อุไร มากคณา (2556) ที่กล่าวว่า สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพจะมาจากการฝึกฝนในกิจกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์จริง ได้เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษที่นำไปใช้ได้จริงเมื่อมีความคุ้นเคย ก็จะสามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่วรวมถึงมีแรงกระตุ้นในการที่จะฝึกฝนด้วยตนเอง

5.2 การวิเคราะห์หาแนวทางพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูวิชาทั่วไป เพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำงาน พบว่า ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคลของโรงเรียนเตรียมทหาร ควรยึดหลักการดำเนินงานในทิศทางเดียวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาจากตัวบุคคลจนมีศักยภาพเพียงพอที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทำงานของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษจะมีความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องจัดการพัฒนาตามสภาพความแตกต่างของแต่ละบุคคล มีการประเมินความต้องการ (Need Assessment) เพื่อออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสม และสร้างแรงจูงใจในการพัฒนา สอดคล้องกับแนวทางการบริหารงานบุคคลของ วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรารณ (2557) กล่าวว่า การพัฒนานั้นจะต้องเป็นไปตามความต้องการของแต่ละคน ตามแต่โอกาสที่เหมาะสม เน้นการฝึกฝนที่มีพื้นฐานมาจากการใช้ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ อยู่ในกรอบความต้องการของหน่วยงาน โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ดำเนินการพัฒนา พร้อมทั้งกระตุ้นบุคลากรให้พัฒนาความสามารถในการทำงาน เช่น การให้รางวัล หรือ การยกย่องเชิดชู

5.3 การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูเพื่อการพัฒนาสมรรถนะการทำงาน วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมกับการพัฒนาครู คือ 1) เพื่อให้ครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ใช้ในชั้นเรียน เช่น การใช้คำสั่งในการอธิบายกิจกรรม หรือเกมที่ใช้ในการเรียนการสอน 2) เพื่อสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้างานทางวิชาการ 3) เพื่อให้ครูสามารถใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับศัพท์เฉพาะทางทหาร พร้อมนำไปใช้ได้จริงเมื่อได้รับการกิจ และ 4) เพื่อให้ครูได้มีทักษะในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จากวัตถุประสงค์เหล่านี้สามารถพิจารณาได้ว่าเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์พัฒนาที่เกี่ยวข้องการใช้งานจริงของครู ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ของ Malcolm Knowles (1980) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะมาจากประสบการณ์ หากประสบการณ์ของผู้เรียนมีมากขึ้นก็จะเป็นแหล่งทรัพยากรอันมีค่าสนับสนุนการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ที่เริ่มจากการนำปัญหา มาเป็นประเด็นในการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อนำผลที่ได้ศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการแก้ไขปัญหาทันที ใกล้เคียงกับการกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นำมาจากการประเมินสภาพสมรรถนะที่มีระดับต่ำหรือสมรรถนะที่เป็นปัญหา

5.4 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูในแต่ละด้าน พบว่าครูควรมีความรู้ภาษาอังกฤษทางทหาร (Military English) ความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในภาษาอังกฤษ ความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้คำเชื่อมในรูปแบบต่าง ๆ เน้นความเข้าใจในหน้าที่ของภาษาเพื่อที่จะนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง

กับแนวคิดของ Hymes (1981) และ Littlewood (1981) ที่ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นเรื่องหน้าที่ของภาษาและการใช้งาน มากกว่ารูปแบบการเรียนรู้ของภาษา เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการตีความ หรือใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับแต่ละระดับบุคคลในสังคมที่เป็นจริง โดยสามารถพิจารณาได้ว่าควรพูดอะไรกับใครในรูปแบบใด มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมที่ใช้ภาษานั้นอยู่หรือไม่ มีทักษะการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และมีคุณลักษณะที่มีความมั่นใจ มั่นโนทัศนที่มองเห็นถึงความสำเร็จของตนเองและหน่วยงานในอนาคต เพื่อใช้เป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้

5.5 เนื้อหาที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารของครูทั้ง 2 ด้าน ควรกำหนดให้สอดคล้องกับลักษณะของบริบทที่ครูใช้งานอยู่จริง เช่น การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อออกคำสั่งในชั้นเรียน คำเชื่อมที่ปรากฏอยู่ในงานวิจัยภาษาอังกฤษ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for specific purpose) สอดคล้องกับลักษณะภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของ Streven P. (1980) ที่กล่าวว่า ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น เป็นภาษาที่เน้นการเรียนรู้เพื่อเป้าหมายไม่ได้เกิดจากความสนใจภาษา แต่มีความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาประเภทนั้นเพื่อเป็นสื่อกลางในการทำกิจกรรมวัตถุประสงค์เฉพาะ ไม่ใช่การเรียนรู้ภาษาตามเกณฑ์การศึกษาทั่วไป แต่เป็นภาษาที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการพัฒนาควรเป็นกิจกรรมที่มาจากประสบการณ์จริงของครู หลังจากนั้นจึงช่วยกันวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้ไม่เข้าใจระหว่างสื่อสาร จะทำให้การยอมรับความคิด วัฒนธรรมตะวันตกง่ายต่อความเข้าใจ และกลายเป็นความทรงจำในระยะยาวสามารถนำมาปรับใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญสินี กิจคำ (2559) กล่าวว่า ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนจะเป็นตัวถ่วงโยงการเรียนรู้ ทำให้เกิดความสับสนของบทเรียนกับความหมายของคำศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายประเภทของคำศัพท์และการใช้งานที่เหมาะสม ซึ่งจะเกิดจากการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และสร้างการเชื่อมโยงเครือข่ายคำศัพท์

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

6.1.1 จากผลการศึกษาในระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเตรียมทหาร พบว่า ระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้น การฝึกอบรมหรือชั้นเรียนที่เหมาะสมจะเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มาจากสำนวน ควบคู่ไปกับการเรียนรู้วัฒนธรรม แนวคิดของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ วิธีการที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมได้แก่การระดมความคิด ประสบการณ์ทางภาษา Culture Shock ที่ครูเคยประสบแล้วนำมาวิเคราะห์สถานการณ์ จากนั้นจึงอธิบายที่มาของสำนวน หรืออาจเป็นการชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ชาติเจ้าของภาษา จะทำให้ครูเข้าใจที่มาของสำนวนได้ง่ายขึ้น

6.1.2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำงาน ควรกำหนดให้เป็นนโยบายของหน่วยงานเพื่อการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพราะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ในการขับเคลื่อนการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาวิชาการที่มีการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน ในประชาคมโลก เทคนิคการเรียนการสอน การใช้สื่อที่ให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ สามารถใช้ในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความเป็นสากลมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ผลการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูได้ผลอย่างแท้จริง จำเป็นที่จะต้องเริ่มตั้งแต่ในระดับนโยบายของหน่วยงานโดยพิจารณาถึงประโยชน์ที่

หน่วยงานและกำลังพลของหน่วยซึ่งในที่นี้ก็คือครูจะได้รับหากมีสมรรถนะที่สูงขึ้น เพื่อทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะในการใช้และการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

6.1.3 จากผลการศึกษาในครั้งนี้เป็นการประเมินระดับสมรรถนะตามความคิดและประสบการณ์ของครูที่เป็นกลุ่มประชากร ดังนั้นผู้ที่นำผลการศึกษาไปใช้ออกแบบกิจกรรมหรือการฝึกอบรม จึงควรสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษอีกครั้งโดยมีแบบทดสอบที่สามารถวัดระดับสมรรถนะทั้ง 4 ด้านของการสื่อสารภาษาอังกฤษ

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 จากผลการศึกษาในระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาถึงปัจจัยรวมถึงเจตคติที่มีผลต่อสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้มาวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการใช้ภาษาอังกฤษ

6.2.2 จากผลการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้านพบว่า ด้านกลวิธีการใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุด ในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษาเทคนิคการเรียนรู้และฝึกฝนสมรรถนะด้านกลวิธีการใช้ ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร เพื่อเป็นข้อค้นพบเพิ่มเติมให้แก่ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคลได้นำมาปรับใช้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้านอื่น ๆ

6.2.3 ควรมีการศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้หน่วยงานได้มีข้อมูลพื้นฐานในการวางนโยบายพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความสนใจและพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

7. รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลชนก ภาคภูมิ. (2556). การพัฒนารูปแบบสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรมยุทธการทหาร. (2562). นโยบายผู้บัญชาการทหารสูงสุด/ผู้บัญชาการศูนย์บัญชาการทางทหาร ประจำปีงบประมาณ 2562. กรุงเทพฯ: กรมยุทธการทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย.
- ข้อบังคับครูสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 68 ง, หน้า 18.
- ประคอง ยุคะลิ่ง. (2558). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารบริหารการศึกษาบัณฑิต, 15(พิเศษ), 45-55.
- เพ็ญสินี กิจคำ. (2559). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีเครือข่ายศัพท์และกลวิธี คิว เอ อาร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านศัพท์ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์. (2557). เอกสารคำสอนหลักการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันภาษากองทัพไทย. (2561). What is RSES. สืบค้นจาก: <http://li.rtarf.mi.th/RSES/RSESlevel/0>
- สำนักงานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทหาร กองบัญชาการโรงเรียนเตรียมทหาร. (2562). รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของโรงเรียนเตรียมทหาร ประจำปีการศึกษา 2562. นครนายก : โรงเรียนเตรียมทหาร.
- อารตี อภิวงค์งาม. (2557). การเรียนรู้ภาษาผ่านการเรียนรู้แบบข้ามวัฒนธรรม. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2(1), 105-117.
- อุไร มากคณา. 2556. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่ใกล้กังวล. นครปฐม : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ภาษาอังกฤษ

- Canale, M and M. Swain. (1980). Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Dornyei, Zoltan. (1995). "On the Teachability of Communication Strategies". *TESOL Quarterly* 29, Spring 1995, 55-84.
- Hymes, D.H. (1981). *On Communicative Competence: In the Communicative Approach to Language Teaching*. London: Oxford University Press.
- Knowles, Malcolm S. (1980). *The Modern Practice of Adult Education: From Pedagogy to Andragogy*. New York: Cambridge.
- Littlewood, Willaim T. (1981). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- McClelland, David C. (1973). Testing for competence rather than intelligence. *American Psychologist*, 28(1), 1-14.
- Strevens, Peter. (1980). *Teaching English as an International Language from Practice to Principle*. Exeter: A Wheaton Company Limited.